

R O M Â N I A

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECTIA X-A DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV SI FISCAL SI PENTRU ACHIZITII
PUBLICHE

Decizia civilă nr. 121

Ședința publică de la 27 Aprilie 2023

Completul constituit din:

PREȘEDINTE

Judecător

Judecător

Grefier

Pe rol se află soluționarea plângerii formulată de petenta împotriva Deciziei nr. 722/C6/670/30.03.2023 emisă de către Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor, în contradictoriu cu intimat **SECTORUL 2 AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI**, având ca obiect litigiu privind achizițiile publice - contestație atribuire **DECIZIA C.N.S.C. NR.722/C6/670/30.03.2023**.

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns petenta prin avocat ales, cu împuternicire la fila 71 și intimata prin avocați aleși care depun împuternicire avocațială.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează că la data de 19.04.2023 intimata a depus întâmpinare, iar CNSC a înaintat documentația care a stat la baza emiterii deciziei contestate, după care:

Curtea acordă cuvântul în dezbaterile plângerii.

Reclamanta, prin avocat, solicită admiterea plângerii, modificarea în tot a Deciziei emisă de către CNSC cu consecința admiterii contestației și anulării procedurii de atribuire și a documentației de atribuire aferente procedurii de negociere fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare.

Învederează că două au fost criticile cu care a fost investit CNSC: prima dintre acestea viza neîndeplinirea de către autoritatea contractantă a condițiilor prevăzute în mod expres și limitativ în cuprinsul art. 104 alin. 1 lit. c din Legea nr. 98/2016 care justifică utilizarea procedurii de negociere fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare și a doua critică care viza dreptul de exclusivitate al SC SUPERCOM SA în prestarea serviciului de salubritate pe întregul teritoriu administrativ al Sectorului 2.

Prima dintre critici a fost înlăturată de către CNSC cu două argumente: primul argument a fost acela că autoritatea are dreptul de a iniția procedura de negociere ca o măsură strict necesară pentru a face față situației de urgență și în opinia CNSC această sintagmă presupune suspendarea și anularea procedurii de licitație deschisă inițiată anterior de autoritatea contractantă, procedură care includea în suprafețele respective și aceste suprafețe.

Al doilea argument a fost acela că stabilirea în documentația de atribuire a unei perioade de derulare a contractului încheiat în baza acestei proceduri pe o perioadă de doi ani, plus încă doi ani, nu reprezintă o încălcare a normei imperative din art. 104 pentru că autoritatea are dreptul să stabilească în mod absolut această perioadă.

Apreciază că aceste două argumente se impun a fi înlăturate în raport de următoarele motive: în primul rând regula în materia achizițiilor publice o presupune atribuirea unui contract în conformitate art. 69 alin. 1 din Legea 98/2016, utilizând două proceduri: procedura licitației deschise, respectiv licitația închisă.

Prin excepție de la această regulă, în condițiile limitativ prevăzute de lege, autoritatea contractantă are posibilitatea să încheie contracte și utilizând alte proceduri, însă în cazul procedurii negocierii fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare care este o procedură netransparentă, aceasta potrivit textului de la 104 lit. c, trebuie să îndeplinească în mod cumulativ patru cerințe: o extremă urgență care să facă imposibilă respectarea termenelor generale din procedurile stabilite ca regulă de lege, evenimentele să

nu poată fi prevăzute de autoritate, să existe o legătură de cauzalitate între evenimentul neprevăzut și extrema urgență, iar în al patrulea rând utilizarea exclusivă pentru a acoperi o nevoie, pentru a face față unei situații de urgență.

În opinia CNSC această suspendare urmată de anularea procedurii, care evident că este imputabilă autorității contractante, nu poate reprezenta *per se* un motiv pentru că acoperă doar una dintre condițiile prevăzute de art. 104 lit. c. Chiar dacă ar fi existat motive de urgență nu înțelege cum nu ar fi putut fi respectate termenele prevăzute pentru procedurile stabilite ca regulă de lege în condițiile în care tot pentru motive de urgență pe o procedură accelerată termenele în cadrul licitației deschise, termenul minim pentru depunerea ofertelor este de minim 15 zile, ori data la care petenta a primit invitația de participare, respectiv 10 martie și data la care era stabilită depunerea ofertelor 20 martie, însemna o perioadă de 10 zile, și atunci se întrebă retoric, care ar fi urgența și pentru cele 5 zile în plus nu s-a putut organiza procedura de licitație deschisă?

Al doilea argument pentru care au fost înlăturate criticile se referea la perioada contractului stabilită în documentația de atribuire respectiv 4 ani (2ani+2ani), pentru a acoperi o situație de urgență, astfel, în opinia sa, autoritatea are o marjă de apreciere când stabilește durata aferentă contractului, însă nu se poate susține că a fost prestată și că trebuie să atribuie cât mai repede contractul ca să se facă față unei situații de urgență, iar această situație se duce o perioadă de 4 ani, acest aspect fiind de neînțeles.

În opinia sa, această durată neobișnuit de lungă a unui contract pentru reglementarea unei situații de urgență este atipică în materia achizițiilor publice, motiv pentru care critica petentei deși întemeiată a fost respinsă de către CNSC în mod nejustificat, în mod nelegal, pentru că situația de urgență nu presupune o perioadă atât de lungă de timp, în sensul acesta fiind și dispozițiile art. 104 alin. 4 din Legea nr. 98/2016.

A doua critică a petentei înlăturată de CNSC vizează dreptul de exclusivitate al prestarea serviciului pe întreaga rază teritorială a Sectorului 2. În raport de această critică CNSC a avut trei motive pentru a înlătura această critică astfel: primul viza faptul că invocarea de către petentă a art. 5 alin. 2 din contractul 1128/1999 încearcă să dea o aparență de legalitate susținerilor petentei cu privire la dreptul de exclusivitate utilizând formula „artere de circulație” în loc de „căi publice”, al doilea motiv se referă la faptul că petenta nu ar fi demonstrat că deține un drept de exclusivitate în prestarea tuturor activităților serviciilor de salubritate pe raza Sectorului 2, și al treilea CNSC conchide că nu poate lua în considerare sentința civilă nr. 509 din 2019 pronunțată de Tribunalul București și validată de CAB, pentru că litigiul nu vizează o procedură de atribuire.

Așadar, solicită cenzurarea acestor trei motive în considerarea următoarelor argumente: este incredibil cum o autoritate publică citează într-un document oficial un text dintr-o formă veche a unui contract. Forma regăsită în considerentele deciziei CNSC este forma inițială care a fost reformulată prin actul adițional 62/2015 care avea alt conținut, prin urmare CNSC concluzionează că nu sunt „artere de circulație” sunt „căi publice”, dar are în vedere forma din 1999, or această chestiune este șocantă, în opinia sa, forma inițială cuprindea artere deschise circulației accesibile în mod normal autovehiculelor pentru că aceasta a fost apărarea autorității. Aceste suprafețe au apărut ca efect al dinamicii activității de construcție, nu puteau fi prevăzute în contractul din 1999, pentru că nu existau. Forma corectă, aplicabilă și de care CNSC trebuia să țină seama, spunea că activitățile de salubritate stradală și dezapezire se efectuează pe toate arterele de circulație, din această perspectivă decizia atacată apare ca fiind vădit nelegală deoarece are în vedere o formă a contractului neaplicabilă.

Al doilea argument al CNSC spune că petenta nu a dovedit un drept de exclusivitate în prestarea tuturor activităților, însă cum ar fi putut să dovedească acest lucru altfel decât depunând contractul, în acest sens sunt dispozițiile art. 4 alin. 1 din contractul nr.1128.

Al treilea motiv avut în vedere de CNSC a fost acela legat de faptul că nu se poate avea în vedere dreptul de exclusivitate care este consfințit nu doar prin Sentința civilă nr. 509/2019 ci și prin contract care este asumat de părți, argumentul ar fi fost că acea sentință invocată nu ar fi fost pronunțată într-un litigiu de achiziții publice, dar nici nu s-a susținut acest lucru, însă a fost un litigiu inițiat printre alții și de actualul primar al Sectorului 2 și care viza, printre altele, și actul adițional nr. 62 și unde instanța a reținut următoarele: „în baza contractului de achiziție a serviciului de salubritate al Sectorului 2 al Municipiului București cu nr. 1128/25.10.1999, încheiat cu Primăria Municipiului București și a actelor adiționale subsecvente, deține exclusivitatea prestării serviciului de salubritate pe raza administrativ-

teritorială a Sectorului 2 al Municipiului București, fiind unic operator de salubritate pentru Sectorul 2”, iar această hotărâre este definitivă, iar în opinia sa față de aceste rețineri se pun în discuție chestiuni deja tratate de către o instanță de judecată. astfel cum se poate susține că nu se poate avea în vedere o hotărâre judecătorească care nu a consfințit, ci doar a luat act de o situație juridică generată de un contract care este semnat și de către autoritatea contractantă.

În concluzie, solicită admiterea plângerii, modificarea în tot a Deciziei CNSC cu consecința admiterii contestației și anularea procedurii. Învederează că își rezervă dreptul de a solicita cheltuieli de judecată pe cale separată.

Intimata, prin avocat, solicită respingerea plângerii ce nefondată pentru motivele redată pe larg în cuprinsul întâmpinării.

Pentru început apreciază că ar trebui să existe o prioritate în analiza celor două critici de nelegalitate formulate de petentă împotriva Deciziei CNSC având în vedere că pe de o parte s-a invocat încălcarea disp. art. 104 din Legea 98/2016 și, pe de altă parte, existența unui drept de exclusivitate al care ar împiedica atribuirea unor activități de salubritate pe raza Sectorului 2 prin orioce alte proceduri nu numai prin aceasta, inițiată de Sectorul 2. Ori, având în vedere că Supercom nu a participat la această procedură deși a fost invitată, apreciază că primul argument invocat de petentă din perspectiva nerespectării Legii nr. 98/2016 ar trebui să fie subsidiar analizat deoarece petenta nu a fost participantă la procedură. Prin urmare, aspectul cel mai important de analizat în cauză și care dă oarecum răspuns cu privire la utilitatea sau inutilitatea analizării acestui prim argument este existența sau nu a unui drept de exclusivitate al care ar împiedica orice alte proceduri.

În opinia sa, vrca să ignore faptul că acest contract de achiziție a serviciilor de salubritate pe raza Sectorului 2, așa cum au fost ele delimitate, a fost încheiat în anul 1999 de cu Municipiul București, nu cu Sectorul 2, fiind preluat printr-o HCL și un act adițional în anul 2001. În 2004 Consiliul Concurenței a emis o decizie prin care, constatând faptul că prin acest contract a fost prelungit în mod nelegal fără o procedură concurențială, este nelegal, prin urmare se impune organizarea unei proceduri, iar din anul 2004 se pune această problemă a legalității și a valabilității acestor contracte. Această problemă a fost soluționată, tranșată definitiv în 2018 de către ICCJ care a menținut sentința pronunțată de către CAB, sentință prin care se menționează două aspecte importante pentru prezenta cauză: faptul că acest contract a fost în mod nelegal prelungit astfel încât nu mai este valabil, prelungindu-se valabilitatea lui până la încheierea unui nou contract atribuit în baza unei proceduri legale, și al doilea aspect, faptul că acest contract nu este un contract de concesiune așa cum ar fi trebuit să fie având în vedere că are ca obiect activități de salubritate.

Pornind de la natura juridică a acestui contract și de la caracterul provizoriu al acestuia, aspecte reținute definitiv prin hotărâri judecătorești, este evident că prin acest contract de achiziție publică a serviciilor de salubritate nu s-a acordat, cel puțin cu privire la serviciul de salubritate a căilor publice, un drept de exclusivitate către operator, adică către petentă, întrucât serviciile care au fost achiziționate din perspective curățării, salubrității căilor publice sunt precis delimitate, inclusiv prin apelare la criteriul teritorial, prin contract, din care fac parte integrantă și caietul de sarcini și cu anexele la caietul de sarcini.

În decizia CNSC se face referire la art. 5 alin. 2 în forma inițială a contractului din 1999 deoarece doar această formă a fost invocată de către petentă în contestație. De altfel, nu este singurul aspect nou invocat prin plângere cu încălcarea disp. art. 30 din Legea 101/2016 – acest aspect fiind invocat prin întâmpinare.

Mergând mai departe pe această idee, acea formă existentă în contractul din anul 1999 este forma relevantă în continuare pentru contractul dintre cele două părți deoarece nu a putut interveni și nici nu a operat o modificare a obiectului contractului de achiziție publică, prin urmare acea formă reținută de CNSC prin decizie este și forma aplicabilă, iar modificarea intervenită prin actul adițional nr. 62, nu schimbă cu nimic obiectul contractului de achiziție publică.

Din perspectiva existenței acestui drept de exclusivitate s-a invocat și efectul pozitiv al autorității de lucru judecat și acea Decizie pronunțată într-un alt litigiu și care avea ca obiect legalitatea unui act administrativ, a unei HCL pentru stabilirea unei taxe de habitat pentru utilizatorii casnici pentru activitatea de salubritate colectare de deșeurii, nu are legătură cu activitatea de salubritate pusă în discuție. Este evident că prin raportare la obiectul aceluși litigiu, întrebarea care se pune este dacă acele considerente tranșează problema de drept pusă în discuție la acest moment – în opinia sa nu, fiind evident că sentința este cea care și permite Sectorului 2 să atribuie activități de salubritate prin proceduri legale având în

vedere că acest contract încheiat în anul 1999 este considerat nelegal și menținut numai până la momentul la care se atribuie prin proceduri legale activitățile de salubritate, iar nicăieri în sentința din 2011 nu se menționează că atribuirea activității de salubritate ar trebui să fie în integralitate încredințată unui operator, prin urmare orice proceduri prin care se încredințează activități separate, dacă sunt legale, nu sunt împiedicate de contractul încheiat în anul 1999 de [redacted] cu Municipiul București. Prin urmare, conchide că nu există un drept de exclusivitate al Supercom care să se opună procedurii atacate în speță de atribuire a acelor activități de salubritate către alți operatori pe baza unor proceduri reglementate de Legea nr. 98/2016.

Din perspectiva naturii juridice a contractului precum și din perspectiva hotărârilor judecătorești solicită să se constate că nu există un drept de exclusivitate al [redacted] care să se opună procedurii atacate în speță de atribuire a acelor activități de salubritate către alți operatori.

Al doilea argument ar fi inutil de analizat în cazul în care se constată că este/nu este un drept de exclusivitate, însă pentru prima dată s-a invocat în cuprinsul plângerii condițiilor Legii 101/2016, faptul că această procedură simplificată nu se justifică din perspectiva duratei termenului de depunere a ofertelor care ar fi similară sau mai mare decât durata termenului de depunere a ofertelor în celelalte proceduri.

Apreciază că nu are nicio relevanță lungimea termenului din perspectiva complexității procedurilor care într-adevăr s-ar fi aplicat cu prioritate. Dacă s-ar adopta raționamentul Supercom ar rezulta că un termen similar de depunere a ofertelor înlătură aplicabilitatea art. 104 lit. c, adică a excepției reglementate de legiuitor în considerarea unor situații de extremă urgență. Singura relevanță avea discuția, dacă era purtată de Supercom, din perspectiva îndeplinirii sau nu a condițiilor de extremă urgență și din perspectiva prezizibilității. Acest aspect al prezizibilității nu a fost discutat în plângere, a fost discutat în contestație, însă nu a mai fost reiterat în cuprinsul plângerii, și anume dacă era sau nu prezizibilă din perspectiva Sectorului 2 suspendarea, respectiv anularea ulterioară a procedurii de concesiune a contractului de salubritate care a fost suspendată la începutul anului 2022 și anulată recent. Având în vedere că aceste aspecte se consolidează cu autoritate de lucru judecat, nefiind puse în discuție, apreciază că singurul lucru care a mai rămas în discuție din plângere cu privire la nerespectarea Legii nr. 98/2006, este durata contractului și anume că din durata contractului, din modul în care a fost reglementată, ar fi evident faptul că autoritatea dorește să atribuie aceste activități cu ocolirea dispozițiilor legale, ori este evident din documentația de atribuire că această perioadă este estimată pentru faptul că se menționează că perioada contractului care urmează a fi atribuit pe baza acestei proceduri simplificate va înceta la momentul la care va fi atribuit noul contract și atunci nu se mai pune problema calculului $2+2=4$, având în vedere aceste precizări existente în documentația de atribuire.

Intimata, prin cel de-al doilea avocat, față de noile aspecte înveredate pentru prima dată în fața instanței apreciază că se omite cu bună-știință sau nu, faptul că aceste suprafețe nu au primit niciodată servicii de salubritate din parte [redacted] deoarece sunt în afara anexei la contractul inițial și nu beneficiau de servicii de salubritate, aceasta fiind o chestiune care ține de justificarea procedurii întrucât nu le-a considerat niciodată ca fiind incluse în contract, nu a prestat servicii de salubritate pentru aceste căi, dar iată că în momentul de față se considera îndreptățit să le presteze și cumva aștepta din partea autorității invitația de a le prelua în prestarea serviciului, nu le consideră deci predate, nu le consideră în obiectul contractului, iată că ele fac obiectul dreptului de exclusivitate.

În al doilea rând se propune o perspectivă interesantă în ceea ce privește obiectul contractului inițial: astfel avem un contract inițial încheiat pe o durată de 5 ani, prelungit ulterior prin acte adiționale subsecvente, avem cu autoritate de lucru judecat consfințit faptul că această prelungire a fost nelegală și cu toate acestea deși hotărârea stabilește că singurul motiv pentru care se perpetuează efectele contractului inițial încheiat este acela de continuare a asigurării serviciului de interes public și de necesitate maximă pentru obiectului lui inițial, se pretinde că această prelungire – *per se* – ar fi suficientă să conducă și la extinderea obiectului contractului odată cu extinderea ariei teritoriale inițială avută în vedere de către părți. Prin urmare este un contract de achiziție publică cu durată determinată, păstrat provizoriu, dar el se transformă prin această prelungire interpretată de petentă, într-un contract de concesiune al cărui obiect se extinde pe toată durata concesiunii cu ceea ce se adaugă la obiectul inițial. Apreciază totuși că, o astfel de extindere, *sine-die* a duratei și a obiectului contractului nu poate fi primită față de ceea ce s-a stabilit față de legalitatea acestui contract. Împrejurarea că autoritatea publică caută să dea prevalență principiului eficienței utilizării fondurilor publice și să-și asigure o procedură concurențială, simplificată, invitând toți

operatorii să participe la această procedură, nu poate fi întoarsă împotriva acestui principiu care ține de eficiența utilizării fondurilor publice din perspectiva operatorului care pretinde că nu are de ce să intre în competiție la acest moment pentru că are un drept de exclusivitate care nu mai există. Aceasta este în perspectiva părții adverse, fiind înfățișată într-o manieră voalată, dar suficient de evidentă pentru a fi contestabilă.

La interpelarea instanței intimata, prin avocat, precizează că acest contract nu a fost încă încheiat și această împrejurare este una care justifică în continuare urgența procedurii pentru că aceste suprafețe erau incluse în contractul care urma să fie atribuit, procedura de delegare a serviciului urmează probabil, să fie reluată, dacă nu se va reuși să se răstoarne hotărârile deja pronunțate în această cauză. Împrejurarea că nu a fost încheiat contractul este tocmai cea care a fost reținută de CNSC și care justifică urgența atribuirii serviciului de salubritate pentru niște suprafețe care nu se află în momentul de față predate către sau cuprinse în obiectul inițial al contractului încheiat cu [redacted] prelungit în momentul de față provizoriu. Solicită să nu se înțeleagă în momentul de față că se face un examen cu privire la cauzele pentru care această procedură de delegare a contractului de concesiune inițiată în mod legal de către autoritate, nu a stat în picioare; dar dacă se face acest examen atunci să fie lămuritor pentru toată lumea, cauza avută în vedere de către instanță a fost legată de incidența OUG nr. 133/2020, anume aceea în care activitățile de colectare trebuie atribuite subsecvent activităților de tratare și sortare. Față de această împrejurare, elementul care a condus la ineficiența acestei proceduri sau la invalidarea ei, este unul obiectiv, este surveniența unui act normativ care prevede o anumită succesiune cu privire la care autoritatea a argumentat și consideră în continuare că nu se aplică *de plano* unei proceduri în curs, dar nu ține de vreo deficiență a procedurii imputabilă autorității publice, ci ține de voința legiuitorului.

În privința cheltuielilor de judecată învederează că își rezervă dreptul de a le solicita pe cale separată.

Petenta, prin avocat, având cuvântul în replică legat de întrebarea adresată de instanță, respectiv dacă acest contract a fost încheiat, arată că ar fi vrut să se vadă dacă în această procedură nefinalizată, s-au depus foarte multe oferte și în caz afirmativ să se indice numărul lor.

Curtea declară închise dezbaterile și reține plângerea în deliberare, spre soluționare.

CURTEA

Deliberând asupra prezentei plângeri, constată următoarele:

Prin Decizia nr. 722/C6/670/30.03.2023, Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor a respins, ca nefondată, contestația formulată de către [redacted], în contradictoriu cu autoritatea contractantă SECTORUL 2 AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI.

Împotriva acestei decizii a formulat plângere petentul [redacted], solicitând modificarea deciziei CNSC, în sensul admiterii contestației și anulării procedurii de negociere fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare și a Documentației de atribuire aferente contractului de achiziție publică de servicii având ca obiect "Delegarea serviciului de salubritate a suprafețelor din domeniul public al Sectorului 2 al Municipiului București ce nu fac obiectul Contractului nr. 1128/1999", inițiată prin transmiterea către petentă a invitației de participare nr: 46655/10.03.2023, în considerarea următoarelor motive:

În fapt a arătat că prin invitația de participare transmisă de autoritatea contractantă Sectorul 2 al Municipiului București prin adresa nr. 46655/10.03.2023, petenta a fost informată cu privire la faptul că s-a inițiat, în temeiul art. 104 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, cu modificările și completările ulterioare, procedura de negociere fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare a contractului având ca obiect "Delegarea serviciului de salubritate a suprafețelor din domeniul public al Sectorului 2 al Municipiului București ce nu fac obiectul Contractului nr. 1128/1999".

Durata contractului, astfel cum a fost aceasta indicată la pct. II.2.2. Durata contractului din "Instrucțiuni pentru ofertanți/Fișa de date a achiziției" este de 24 de luni, iar potrivit mențiunii de la pct. II.2.4., paragraful II Sectorul 2 al Municipiului București își rezervă dreptul și posibilitatea de a prelungi succesiv efectele contractului atribuit ca urmare a derulării prezentei proceduri de atribuire, prin termene/suprafețe/valori, cu încă maxim 24 luni fără a depăși 48 de luni"

Valoarea estimată a contractului de achiziție publică este de

Termenul pentru depunerea ofertelor a fost stabilit la data de 20 martie 2023, ora 1600.

Petenta a formulat, în termenul legal, contestație cu privire la procedura de atribuire, ceea ce a dus la apariția criticii formulate vizând inexistența circumstanțelor impuse de art. 104 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 98/2016 și încălcarea dreptului de exclusivitate al petentei de a presta serviciul de salubritate pe întregul teritoriu administrativ al Sectorului 2 al Municipiului București.

Soluția de respingere a contestației este neegală.

Pretinsele argumente ale CNSC se impun a fi înlăturate în raport de următoarele considerente:

a) Primul argument a fost acela că una dintre cerințele indicate în cuprinsul art. 104 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 98/2016, respectiv faptul că autoritatea contractantă are dreptul să inițieze procedura de negociere ca o măsură strict necesară, constă în suspendarea și anularea procedurii de licitație deschisă (în care erau cuprinse inclusiv suprafețele din aceasta procedură), Consiliul apreciind că această situație constituie un "factor" care contribuie la aplicarea procedurii de negociere.

b) Al doilea și totodată ultimul argument a fost acela că deși autoritatea contractantă a stabilit în documentația de atribuire o durată a contractului de 2 ani, cu posibilitatea prelungirii cu încă 2 ani, această situație nu este de natură să reprezinte o încălcare a normei imperative din alineatul 4 al articolului 104 din Legea nr. 98/2016 care dispune în sensul că autoritatea contractantă nu are dreptul de a stabili în documentele achiziției durata contractului pe o perioadă mai mare decât cea necesară pentru a face față situației neprevăzute, care a determinat aplicarea procedurii de negociere fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare", întrucât "...legiutorul prin sintagma „necesară pentru a face față situației”, lasă la latitudinea autorității ca, pe baza principiului asumării răspunderii, prevăzut de art. 2 alin. (2) Ut. f) din Legea nr. 98/2016, să aprecieze perioada care îi este necesară..."

c) Înainte de a prezenta contraargumentele necesare, se impune să fie subliniate următoarele:

- contractele de achiziție publică se atribuie, ca regula, prin procedura licitației deschise sau a licitației restrânse (art. 69 alin. (1) și (4) din Legea nr. 98/2016 dispune în sensul că „(1) Autoritatea contractantă atribuie contractele de achiziție publică/acordurile-cadru, în cazul în care valoarea estimată este mai mare sau egală cu pragurile valorice prevăzute la art. 7 alin. (1), prin aplicarea procedurilor de licitație deschisă sau licitație restrânsă respectiv că "(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1), autoritatea contractantă are dreptul de a aplica procedura de negociere fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare exclusiv în cazurile și condițiile prevăzute la art. 104."

- legea stabilește că poate fi utilizată, ca excepție, procedura negocierii fără publicarea unui anunț de participare dacă sunt îndeplinite cumulativ 4 condiții:

1. Extrema urgență care face imposibilă respectarea termenelor generale (licitație deschisă, licitație restrânsă, negocierea competitivă sau procedura simplificată);

2. Evenimente care nu puteau fi prevăzute de către autoritatea contractantă;

3. Legătura de cauzalitate dintre evenimentul neprevăzut și extrema urgență;

4. Utilizarea exclusivă pentru a acoperi nevoia prestării serviciului pe perioada necesară a face față situației de urgență.

Concluzia la care a ajuns CNSC în analiza celor două aspecte ce determinau, din perspectiva petentei, nelegalitatea inițierii procedurii de atribuire și a documentației aferente, este profund eronată întrucât suspendarea și respectiv anularea procedurii de delegare nu poate reprezenta, per se, o măsură absolut necesară când din motive de extremă urgență nu pot fi respectate termenele aferente procedurilor de licitație deschisă (perioada minimă pentru depunerea ofertelor este de 15 zile – art. 74 alin. (1) și (3) din Legea nr. 98/2016), licitație restrânsă (perioada minimă pentru depunerea ofertelor este de 10 zile - art. 79 alin. (1) și (5) din Legea nr. 98/2016), negociere competitivă (perioada minimă este de 15 zile - art. 84 alin. (1) și (5) din Legea nr. 98/2016) sau procedură simplificată (perioada minimă este de 6 zile - art. 113 alin. (1), (5) lit. a) și (10) din Legea nr. 98/2016).

Așa cum a demonstrat chiar dacă ar fi existat motive de extremă urgență în niciun caz nu se poate vorbi despre o imposibilitate de a respecta termenele pentru procedurile menționate de lege, care așa cum se poate observa sunt mai mici (6 zile), identice (10 zile) sau cu 5 zile mai mari (15 zile) decât termenul stabilit prin invitația de participare (10 zile - 10 martie 2023 data primirii invitației și 20 martie 2023 data depunerii ofertei), motiv pentru care argumentul autorității, însușit de Consiliu, nu reprezintă un argument valid/pertinent.

Cel de-al doilea argument utilizat de CNSC este la fel de "nevalid" ca și primul, întrucât deși sintagma "necesară pentru a face față situației neprevăzute", ce o regăsim în cuprinsul art. 104 alin. (4) din Legea nr. 98/2016, îi conferă autorității o marjă de apreciere în ceea ce privește perioada necesară în

vederea rezolvării situației generate de evenimentul neprevăzut, aceasta marjă de apreciere nu este absolută și trebuie în mod obligatoriu corelată cu perioada necesară pentru a depăși situația de urgență. Or, încheierea în cuprinsul documentației de atribuire a unei perioade de 4 ani (2+2), ca durată a contractului de achiziție publică încheiat printr-o procedură "de excepție" instituită de legiuitor cu scopul rezolvării unei urgențe" (cum putem concepe o situație de urgență ce se rezolva în 4 ani?!), este un "indicator/reper" ce denotă faptul că în realitate, autoritatea contractantă nu a dorit niciun moment să rezolve o situație de urgență, ci a utilizat acest instrument legal doar cu scopul de a eluda obligația respectării art. 69 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, care impunea utilizarea procedurilor de licitație deschisă sau restrânsă în vederea atribuirii contractului de achiziție publică. De altfel, este de neînțeles de ce autoritatea contractantă a ales să utilizeze această procedură de excepție, în condițiile în care, așa cum am arătat la lit. e) perioada minimă de depunere a ofertelor între procedura utilizată (10 zile) și licitația deschisă (15 zile), respectiv restrânsă (10 zile) era identică sau mai mare cu...5 zile.

Prin urmare, nefiind îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute de art. 69 alin. (1) și alin. (4) din Legea nr. 98/2016, vă solicităm să înlăturați argumentele CNSC.

Pretinsele argumente ale CNSC pentru înlăturarea criticii referitoare la încălcarea dreptului de exclusivitate al subscrierilor de a presta serviciul de salubritate pe întregul teritoriu administrativ al Sectorului 2 al Municipiului București se impun a fi înlăturate în raport de următoarele considerente:

În analiza celei de-a doua critici formulate de subscrierii, în considerentele deciziei s-a citat forma inițială a art. 5 alin. (2) din contractul nr. 1128/25.10.1999, ceea ce reprezintă, în opinia petentei, o nepermisă eroare de redactare.

Astfel, a redat conținutul alineatului (2) al articolului 5 din contractul nr. 1128/25.10.1999, astfel cum a fost acesta reformulat prin art. 4 din Actul adițional nr. 62/2018 și forma inițială, citată de CNSC (care nu mai este valabilă de mai bine de 4 ani).

Potrivit art. 5 alin. (1) și (2) din contractul nr. 1128/1999 "Art. 5 - Delimitarea perimetrului în care se efectuează prestația (1) PRESTATORUL efectuează operațiile/activitățile serviciului public de salubritate menționate în prezentul act adițional, în contractul nr. 1128/25.10.1999 și în actele adiționale la acesta, precum și în caietul de sarcini parte integrantă din contract, pe întregul teritoriu al Sectorului 2 al Municipiului București pentru care este autorizat. (2) Activitățile de salubritate stradală și deszăpezire se efectuează pe toate arterele de circulație din Sectorul 2 al Municipiului București."

Forma inițială a textului mai sus menționat era următoarea: "Curățirea căilor publice și deszăpezirea se efectuează pe arterele cuprinse în anexa la Caietul de Sarcini, deschise circulației, accesibile în mod normal autovehiculelor, urmând regulile Codului rutier."

Prin urmare, având în vedere că argumentul CNSC este fundamentat pe o formă neaplicabilă la momentul emiterii deciziei a contractului nr. 1128/1999, a solicitat să fie înlăturat.

Și cel de-al doilea argument este lipsit de fundament. Astfel, "constatarea" potrivit căreia "Consiliul apreciază că societatea nu a demonstrat că ar deține dreptul de exclusivitate în prestarea tuturor activităților serviciului de salubritate pe raza teritorială a Sectorului 2" denotă faptul că în analiza realizată nu s-a ținut cont nici de contractul nr. 1128/1999, nici de Actul adițional nr. 62/2018 și nici de sentința civilă nr. 5091/2019 din 09 iulie 2019, pronunțată de Tribunalul București, Secția aII-a Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul nr. 6630/3/2019.

Astfel, potrivit art. 4 alin. (1) din contractul nr. 1128/1999, astfel cum fost reformulat/detaliat prin art. I din Actul adițional nr. 62/2018, "Prestația definită prin prezentul Contract are ca obiect:

- a) Colectarea separată, cel puțin pentru deșeurile de hârtie, metal, plastic și sticlă din deșeurile municipale și transportul separat al deșeurilor menajere, cu excepția deșeurilor periculoase cu regim special, provenitul din gospodăriile populației, precum și a deșeurilor similare, provenind din activități comerciale din industrie/comerț/servicii și instituții, inclusiv fracții colectate separat; precum și gestionarea acestora în Sistem de Management Integrat al Deșeurilor (SMID) în aria administrativ-teritorială a Sectorului 2 al Municipiului București;
- b) dotarea clienților cu pubele;
- c) colectarea și transportul deșeurilor voluminoase de la populație;
- d) curățarea căilor publice;
- e) deszăpezirea (combaterea poleiului și îndepărtarea gheții și zăpezii);
- f) Gestiunea în SMID reprezintă obligația PRESTATORULUI pentru realizarea activităților/operațiilor de transfer, sortare, tratare, depozitare finală reziduuri post sortare/tratare, obligație care se îndeplinește prin

activitățile PRESTATORULUI în conformitate cu prevederile prezentului act adițional, a contractului nr. 1128/25.10.1999 și a actelor adiționale la acesta, caietului de sarcini, parte integrantă din contract, precum și Regulamentului serviciului public de salubritate din Sectorul 2 al Municipiului București. Activitățile desfășoară continuu, permanent, repetitiv, cu frecvența de colectare stabilită prin programele de colectare aprobate de PS2;

g) colectarea taxelor locale speciale de salubritate și respectiv de igienizare."

Prin sentința civilă nr. 5091/2019 din 09 iulie 2019, s-a statuat, cu puterea de lucru judecat, faptul că "în baza Contractului de achiziție a serviciului de Salubritate în Sectorul 2 al Municipiului București cu nr. 1128/ 25.10.1999 încheiat cu Primăria Municipiului București și a actelor adiționale subsecvente,

deține exclusivitatea prestării serviciului de salubritate pe raza administrativ-teritorială a Sectorului 2 al Municipiului București fiind unic operator de salubritate autorizat pentru Sectorul 2."

În raport de înscrisurile mai sus menționate, pe care însă CNSC-ul a ales să le ignore, petenta apreciind că a făcut dovada deplină a faptului că deține un drept de exclusivitate în prestarea tuturor activităților serviciului de salubritate pe raza teritorială a Sectorului 2, sens în care vă solicit să înlăturați și acest argument al Consiliului.

De asemenea, argumentul CNSC potrivit căruia nu "va lua în considerare invocarea, de către contestatoarele a „Sentinței civile nr. 5091/2019 din 9.07.2019, pronunțată de către Tribunalul București, Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal" (anexa 7), întrucât, litigiul nu vizează o procedură de atribuire în sensul dispozițiilor art. 68 alin. (1) din Legea nr. 98/2016., reprezintă o nesocotire nu doar a voinței părților, astfel cum a fost aceasta concretizată prin clauza indicată în art. 5 din contractul nr. 1128/1999, ci și a unei hotărâri judecătorești care a statuat cu putere de lucru judecat, în baza clauzei contractuale mai sus evocată că ".

deține exclusivitatea prestării serviciului de salubritate pe raza administrativ-teritorială a Sectorului 2 al Municipiului București fiind unic operator de salubritate autorizat pentru Sectorul 2",

A afirma că nu ții cont de o hotărâre judecătorească definitivă care consfințește dreptul de exclusivitate al subscrisei în prestarea serviciului de salubritate (inclusiv a activității de salubritate stradală) pe raza administrativ-teritorială a Sectorului 2 al Municipiului București cu motivarea că litigiul nu vizează o procedură de atribuire este o chestiune inacceptabilă, întrucât reprezintă o încălcare a ordinii juridice a statului de drept, a principiului securității raporturilor juridice prevăzute de CEDO, dar și a dispozițiile art. 3,4,5 și art. 431 alin. (2) din Cod procedură civilă, cât și a principiilor fundamentale de drept civil.

Astfel, doctrina a stabilit faptul că "Art. 431 alin. (2) NCPC reglementează prezumția legală de lucru judecat, care reprezintă manifestarea pozitivă a autorității de lucru judecat; ea este la îndemâna oricăreia dintre părțile unui litigiu, în sensul că fiecare dintre ele are posibilitatea de a opune lucrul anterior judecat, într-un alt litigiu, dacă are legătură cu soluționarea acestuia din urma".

Cu alte cuvinte, pentru a se invoca obligativitatea unei hotărâri judecătorești definitive privind soluționarea unei probleme juridice nu este necesară existența triplei identități de părți, cauză și obiect, ci este necesară doar probarea identității între problema soluționată în mod definitiv și problema dedusă judecării, instanța de judecată fiind ținută să pronunțe aceeași soluție, deoarece, în caz contrar s-ar ajunge la situația încălcării componenței res judicata a puterii de lucru judecat, fiind "... suficient ca în judecata ulterioară să fie adusă în discuție o chestiune litigioasă în legătură cu ceea ce s-a soluționat anterior fie prin dispozitiv, fie prin considerente, fie prin dispozitiv și considerente; această judecată fiind deja făcută, ea nu mai poate fi contrazisă."

În aceste condiții, invocarea puterii de lucru judecat inclusiv pentru considerentele hotărârilor anterioare este unanim admisă de către doctrină care a stabilit faptul că puterea de lucru judecat nu este limitată la dispozitivul hotărârii, ci ea se extinde și asupra considerentelor hotărârii, care constituie susținerea necesară a dispozitivului, făcând corp comun cu acesta".

Totodată, prezenta reglementare este în concordanță, inclusiv, cu jurisprudența CEDO, potrivit căreia obligația de a executa o hotărâre nu se limitează la dispozitiv, deoarece art. 6.1 din CEDO nu face nicio diferențiere între cauzele prin care s-a admis acțiunea și cele prin care s-a respins acțiunea, hotărârea trebuind să fie respectată și aplicată indiferent de rezultatul procesului (cauza Pilot Service c. României).

De asemenea, tot în jurisprudența CEDO s-a statuat faptul că obligația de a executa o hotărâre nu se limitează la dispozitivul acesteia, iar autoritățile nu pot repune în discuție problema soluționată prin hotărârea definitivă (cauza Zazanis și Alții c. Greciei).

concluzionând, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit deja ca instanțele sunt obligate să țină cont de constatări de fapt din procedurile judiciare anterioare, repunerea în discuție a situației soluționate definitiv prin alte hotărâri constituind o încălcare a art. 6 din CEDO (cauza Amuraritei c. României).

Unul dintre elementele fundamentale ale principiului preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice: care presupune, printre altele, ca soluțiile definitive date de instanțele judecătorești să nu mai poată fi contestate.

În aceste condiții, față de dispozițiile art. 6 din CEDO aplicabile în baza art. 20 din Constituție, orice instanța națională este obligată să țină cont de efectul pozitiv al lucrului judecat conform căruia ceea ce s-a constatat printr-o sentință irevocabilă beneficiază de prezumție absolută irefragabilă de adevăr.

"Principiul puterii de lucru judecat împiedică nu numai judecarea din nou a unui proces terminat, având aceeași obiect, aceeași cauză și fiind purtat între aceleași părți, ci și contrazicerea între două hotărâri judecătorești, adică infirmarea constatărilor făcute într-o hotărâre judecătorească irevocabilă printr-o altă hotărâre judecătorească posteroară dată în alt proces.

Pornind de la acest principiu se impune a se sublinia distincția clară între excepția autorității de lucru judecat și prezumția autorității de lucru judecat.

Astfel, pe când condiția de aplicare a excepției autorității de lucru judecat presupune o identitate de acțiuni (sub aspectul părților, obiectului și cauzei juridice) ce oprește repetarea judecării, prezumția de lucru judecat impune consecvența în judecată, și anume: ceea ce s-a constatat și statuat printr-o hotărâre nu trebuie contrazis printr-o alta" (Curtea de Apel Craiova, Secția civilă, decizia nr. 2429/2005).

În concluzie a solicitat admiterea plângerii, astfel cum a fost formulată.

În drept, plângerea a fost întemeiată pe dispozițiile art. 29 și următoarele din Legea nr. 101/2016, precum și pe toate celelalte norme juridice invocate în cuprinsul plângerii.

Apărările intimărilor.

La data de 19.04.2023 intimatul SECTORUL 2 AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea, ca nefondată, a plângerii formulate de și, în consecință, menținerea ca legală și temeinică a Deciziei pronunțate de CNSC.

În fapt a arătat că prin contractul pentru achiziția serviciului de salubritate în sectorul 2, înregistrat sub nr. 1128/25.10.1999 la Primăria Municipiului București, Cabinetul Primarului General (denumit în continuare "Contractul de prestări servicii"), încheiat între i Primăria Municipiului București, părțile au convenit cu privire la prestarea unor activități specifice serviciului de salubritate pe raza teritorial - administrativă a sectorului 2 al Municipiului București, printre care și activitatea de curățare a căilor publice.

Potrivit art. 5 alin. (2) din Contractul de prestări servicii, privind delimitarea perimetrului în care se efectuează prestația, „activitatea de curățare a căilor publice se efectuează pe arterele cuprinse în anexa la Caietul de sarcini, deschise circulației, accesibile în mod normal autovehiculelor.”

Contractul de prestări servicii, încheiat inițial pentru o perioadă de 5 ani, cu drept de prelungire, a fost preluat de Sectorul 2 al Municipiului București prin încheierea, în baza HCGMB nr. 141/05.07.2001, a actului adițional nr. 4/11.10.2001, iar, prin actul adițional nr. 11/21.10.2004, valabilitatea acestuia a fost prelungită cu 5 ani.

Prin decizia nr. 58/13.11.2009, de restabilire a mediului concurențial, rămasă definitivă, Consiliul Concurenței a constatat încălcarea dispozițiilor art. 9 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996 de către Consiliul Local al Sectorului 2 și Primarul Sectorului 2 prin încheierea actului adițional nr. 11/21.10.2004 și a dispus obligarea acestora, în solidar cu Consiliul General al Municipiului București și Primarul General al Municipiului București, să asigure manifestarea concurenței prin delegarea gestiunii serviciului public de salubritate în baza unei licitații publice, în condiții de transparentă și egalitate de tratament între agenții economici interesați să intre pe această piață.

Prin sentința civilă nr. 2774/28.10.2015, pronunțată de Curtea de Apel București în rejudecare, în dosarul nr. 6228/2/2010* (denumită în continuare "Sentința civilă nr. 2774/2015") rămasă definitivă la data de 14.06.2018, prin respingerea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a recursurilor formulate, s-a dispus "încetarea contractelor de delegare a gestiunii serviciului public de salubritate/prestări servicii pentru sectoarele 2,3,4 și 6 și a actelor adiționale la acestea, la data încheierii noilor contracte de delegare a

gestiunii, urmare a derulării procedurilor de achiziție" la care autoritățile administrației publice locale nu au fost obligate prin aceeași sentință.

Prin Sentința civilă nr. 2774/2015, instanța de contencios administrativ a reținut următoarele aspecte privind Contractul de prestări servicii: "(...) singura rațiune a existenței în continuare a acestor contracte (n.a. contractele existente la nivelul sectoarelor 2, 3, 4 și 6 ale Municipiului București), în pofida încălcării flagrante și de durată a prevederilor legale, este aceea de a asigura continuitatea prestării serviciului în vederea protecției sănătății populației și a mediului înconjurător, care sunt consacrate și ca principii de organizare și funcționare a serviciului de salubritate, în art. 3 al Legii nr. 101/2006."

„(...) dincolo de denumirea pe care părțile o dau contractelor lor, de „contracte de delegare de gestiune”, ele, pe de o parte nu constituie astfel de contracte în accepțiunea pe care legea le-o conferă, iar pe de altă parte nu au fost încheiate potrivit rigorilor impuse de legea specială, și nu doar în privința respectării competitivității și a procedurii de achiziție, ci sub o multitudine de alte aspecte pe care atât Legea nr. 101/2006, cât și Legea nr. 51/2006 le reglementează detaliat și care, toate împreună, circumscriu sfera și conturează regimul juridic concret al acestor contracte.

„(...) Decizia nr. 58/2009, definitivă, a Consiliului Concurenței, a statuat extrem de clar și lipsit de echivoc că prelungirea prin acte adiționale a contractelor inițiale este nelegală, dispunând încetarea acestora."

„o interpretare precum cea sugerată de părți lipsește pur și simplu de finalitate decizia nr. 58/2009 a Consiliului Concurenței, perpetuând mai bine de 10 ani o nelegalitate flagrantă."

În ceea ce privește Contractul de prestări servicii încheiat cu privire la care instanța de judecată a dispus încetarea acestuia la data încheierii noului contract de delegare a gestiunii, autoritățile administrației publice locale ale sectorului 2 al Municipiului București au întreprins încă din anul 2017 demersurile necesare pentru desfășurarea procedurilor de atribuire a unui contract de delegare prin concesiune a gestiunii serviciului de salubritate.

Procedura de delegare prin concesiune a serviciului de salubritate în sectorul 2 al Municipiului București, publicată în SEAP prin anunțul de concesiune nr. PC1002095 din data de 23 iulie 2022, având la bază documentația de atribuire aprobată prin Hotărârea Consiliului Local nr. 177/26.05.2022, a fost suspendată prin încheierea nr. 19/C1/3220/04.01.2023, pronunțată de Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor în cadrul procesual stabilit prin contestația înregistrată de sub nr. 64336/29.12.2022.

Față de necesitatea asigurării prestării serviciului de salubritate a căilor publice care nu fac obiectul Contractului de prestări servicii și cu privire la care autoritatea publică a efectuat demersuri de cartografiere în detaliu (alei fără nume, trotuare și suprafețe carosabile) ca urmare a reclamațiilor primite din partea cetățenilor și a constatărilor în teren efectuate de către inspectorii autorității publice, Sectorul 2 al Municipiului București, în calitate de autoritate contractantă, a inițiat procedura de achiziție publică a acestor servicii, potrivit dispozițiilor art. 104 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice (denumită în continuare „Legea nr. 98/2016”).

Ulterior inițierii Procedurii de atribuire contestate de Curtea de Apel București, Secția a X a Contencios Administrativ și Fiscal și pentru Achiziții Publice a pronunțat decizia civilă nr. 82 din data de 22.03.2023, prin care a respins plângerea formulată de către Sectorul 2 al Municipiului București împotriva Deciziei CN5C nr. 330/Cl/3220,27 din data de 10.02.2023, de anulare a procedurii de atribuire a contractului de concesiune a serviciului de salubritate în sectorul 2.

Întrucât Sectorul 2 al Municipiului București nu a urmărit excluderea de la procedura de atribuire a Supercom, i-a înaintat inclusiv acestuia invitația de participare la Procedura de atribuire, apreciind că acesta are calitatea de operator potențial interesat să participe la procedură.

Împotriva Procedurii de atribuire, formulat contestație pe cale administrativ - jurisdicțională, prin care a solicitat anularea acesteia și a documentației de atribuire aferente având în vedere următoarele aspecte:

- > Inexistența circumstanțelor impuse de art. 104 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 98/2016;
- > încălcarea dreptului de exclusivitate al Supercom de a presta serviciul de salubritate pe întregul teritoriu administrativ al Sectorului 2 al Municipiului București, astfel cum prevede art. 20 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 101/2016 și art. 5 din contractul nr. 1128/1999.

A apreciat nefondată plângerea formulată de împotriva Deciziei CNSC:

În ceea ce privește pretinsa neîndeplinire a condițiilor impuse de dispozițiile art. 104 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 98/2016, Petentul a afirmat că termenul de depunere a ofertelor din Procedura de atribuire

similar sau mai larg față de termenele de depunere aferente procedurilor de licitație publică, licitație restrânsă, negociere competitivă și procedură simplificată, astfel încât nu se poate reține în cauză imposibilitatea respectării acestora și implicit incidența cazului de excepție reglementat de lege.

Dintru început a menționat faptul că durata termenului de depunere a ofertelor în cadrul Procedurii de atribuire nu a constituit un argument în susținerea criticii de nelegalitate sau de netemeinicie a Procedurii de atribuire din perspectiva neîndeplinirii condițiilor impuse de dispozițiile art. 104 alin. [1] lit. c) din Legea nr. 98/2016, aceasta fiind circumscrisă dezbaterii privind previzibilitatea suspendării procedurii de atribuire prin licitație publică și durata contractului care face obiectul Procedurii de atribuire.

Prin urmare, față de dispozițiile art. 30 alin. (2) din Legea nr. 101/2016, potrivit cărora contestatorul nu poate invoca alte motive împotriva autorității contractante decât cele cuprinse în contestație, solicităm respingerea acestuia, în principal, ca fiind inadmisibil.

În ceea ce privește fondul criticii, durata termenului de depunere a ofertelor în cadrul Procedurii de atribuire nu constituie un factor de analiză în stabilirea existenței cazului de extremă urgență care să permită autorității să recurgă la procedura de atribuire simplificată.

Verificarea limitată la astfel de constatări deduse din comparația duratei termenelor de depunere a ofertelor este de natură a face inaplicabil de plano textul de lege care permite autorității să deroge de la procedurile concurențiale complexe în cazuri care se caracterizează prin extrema urgență și caracterul de neprevăzut al evenimentului generator al acestuia.

Prin urmare, analiza propusă de exclusiv din perspectiva duratei termenului de depunere a ofertelor din cadrul unei proceduri sau a alteia este în mod vădit lipsită de relevanță de premisele textului de lege invocat ca temei al Procedurii de atribuire de către autoritatea contractantă.

În ceea ce privește concluzia potrivit căreia CNSC ar fi apreciat că suspendarea și anularea procedurii de atribuire prin licitație publică a serviciului de salubritate ar justifica per se recurgerea la Procedura de atribuire, a solicitat să se constate că aceasta nu-și găsește sprijinul în Decizia atacată.

Din analiza considerentelor cuprinse în Decizia atacată privitoare la netemeinicia contestației, prin raportare la dispozițiile art. 104 alin. [1] lit. c) Legea nr. 98/2016, constatăm că CNSC a motivat soluția de respingere a acestei critici analizând motivele din documentația achiziției, invocate de către Sectorul 2 în susținerea necesității inițierii Procedurii de atribuire, din perspectiva condițiilor restrictive impuse de dispozițiile legale invocate ca temei legal de către autoritatea contractantă, concluzionând că „autoritatea contractantă a prezentat motive evidente

A redat dispozițiile art. 104 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 98/2016, potrivit cărora: „(1) Autoritatea contractantă are dreptul de a aplica procedura de negociere fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare pentru atribuirea contractelor de achiziții publice/acordurilor-cadru de lucrări, de produse sau de servicii într-unul din următoarele cazuri: (...) c) ca o măsură absolut necesară atunci când, din motive de extremă urgență, determinate de evenimente care nu puteau fi prevăzute de către autoritatea contractantă, termenele pentru procedurile de licitație deschisă, licitație restrânsă, negociere competitivă sau procedură simplificată nu pot fi respectate care determină o măsură strict necesară, în accepțiunea dispozițiilor art. 104 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 98/2016, astfel încât autoritatea să recurgă la aplicarea procedurii de atribuire negociere fără publicarea unui anunț de participare.”

Decizia CNSC nu se limitează la argumentele reținute de astfel încât nu se poate concluziona că organul cu atribuții jurisdicționale nu ar fi analizat într-un cumulativ a condițiilor impuse de dispozițiile legale, iar Supercom să fie îndreptățit să afirme că CNSC ar fi considerat că anularea sau suspendarea procedurii de atribuire, prin licitație publică, a serviciului de salubritate din sectorul 2 ar „reprezenta, per se, o măsură absolut necesară” în accepțiunea Legii nr. 98/2016.

Din contră, din motivarea Deciziei atacate rezultă că suspendarea și ulterior anularea procedurii de atribuire, prin licitație publică, a serviciului de salubritate de către CNSC constituie un factor care susține aplicarea în cauză a dispozițiilor art. 104 alin. [1] lit- c) din Legea achizițiilor publice, iar nu unicul aspect care ar fi fost reținut ca fiind relevant în cauză.

Obligația autorității contractante de a asigura în mod continuu serviciul de salubritate către populație coroborată cu stadiul procedurii de atribuire prin concesiune a serviciului de salubritate și necesitățile și constatările faptice privind riscul privind sănătatea publică generat de faptul că suprafața care necesită salubritate este mai mare decât cea aferentă căilor deschise circulației publice, astfel cum au fost identificate prin Contractul de prestări servicii actual, constituie motive reținute de CNSC ca fiind

suficiente pentru a aprecia asupra îndreptăririi Sectorului 2 de a recurge la Procedura de atribuire, iar ca temei legal dispozițiile art. 104 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 98/2016.

În ceea ce privește durata contractului care face obiectul Procedurii de atribuire, Supercom nu a făcut dovada faptului că durata apreciată necesară de autoritatea contractantă ar fi fost stabilită în condițiile depășirea marjei de apreciere permise de legiuitor.

De altfel, autoritatea contractantă a precizat în mod explicit în cuprinsul documentației de atribuire faptul că „serviciul de salubritate se va delega pentru suprafețele din domeniu public al Sectorul 2 al Municipiului București care nu fac obiectul contractului 1128/1999, până la data începerii unui nou contract de delegare atribuit în condițiile legii pentru întreaga arie teritorială a Sectorului 2 al Municipiului București”.

Prin urmare, argumentele privind durata contractului care face obiectul Procedurii de atribuire sunt lipsite de relevanță atât din perspectiva lipsei de fundament în documentația aferentă procedurii, precum și din perspectiva lipsei oricărui argument în susținerea unei eventuale pretense necorelări față de necesitatea identificată.

Caracterul nefondat al criticilor subsumate aspectului privind dreptul de exclusivitate afirmat de

În ceea ce privește dreptul de exclusivitate, îi impută CNSC faptul că nu ar fi ținut cont de forma aplicabilă a Contractului de servicii, astfel cum a fost modificat prin Actul adițional nr. 62/2018, și nici de sentința civilă nr. 5091/2019 din 09 iulie 2019, pronunțată de Tribunalul București, Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul nr. 6630/3/2019.

Pe de o parte, contrar celor susținute de Supercom, nici dispozițiile art. 20 alin. [2] lit. e) din Legea nr. 101/2006 (forma aflată în vigoare ulterior modificării prin OUG nr. 133/2022) și nici dispozițiile art. 5 din Contractul de prestări servicii nu constituie în beneficiul Supercom un drept de exclusivitate privind serviciul de salubritate și implicit activitatea de curățare a căilor publice din aria administrativ - teritorială a Sectorului 2 al Municipiului București.

Dispozițiile art. 5 alin. (2) din Contractul nr. 1128/1999 alături de dispozițiile art. 4 și art. 5 alin. (1) din același contract, delimitează, inclusiv din punct de vedere teritorial, serviciile de salubritate constând în curățarea căilor publice, care constituie obiectul achiziției publice, respectiv „activitatea de curățare a căilor publice pe arterele cuprinse în anexa la Caietul de sarcini, deschise circulației, accesibile în mod normal autovehiculelor”.

Actul adițional nr. 62/2018 nu modifică obiectul Contractului de prestări servicii, astfel cum a fost delimitat în cadrul procedurii de achiziție publică, astfel încât este lipsită de fundament solicitarea de a se avea în vedere o formă ulterioară a contractului, care, în opinia ar fi consacrat ulterior un drept exclusivitate.

Din perspectiva analizei privind existența unui pretins drept de exclusivitate cu privire la serviciul de salubritate din Sectorul 2 al Municipiului București, este esențială deosebirea dintre Contractul de prestări servicii, care are natura juridică a unui contract de achiziție publică de servicii, și un contract de concesiune care implică, alături de transferul către operator a riscurilor gestionării serviciului de salubritate, și exclusivitatea prestării serviciului astfel încredințat.

În speță, nu este titular al unui drept de concesiune a serviciului de salubritate pe raza administrativ - teritorială a Sectorului 2 al Municipiului București, ci al unui drept de a presta servicii de salubritate astfel cum acestea au fost strict delimitate prin Contractul de prestări servicii, parte integrantă a acestuia fiind și Caietul de sarcini al procedurii de achiziție publică de servicii.

Analizând astfel obiectul Contractului de prestări servicii, prin raportare la clauzele contractuale mai sus invocate, ajungem la concluzia potrivit căreia contestatorului nu i-a fost încredințat serviciul de salubritate, în integralitate, ci activități de salubritate, delimitate teritorial, iar, spre deosebire de celelalte activități de salubritate care fac obiectul Contractului de prestări servicii, activitatea de curățare a căilor publice este limitată numai la arterele de circulație publică normalizate prin documentația de atribuire (caietul de sarcini) care face parte integrantă din contract.

Pe de altă parte, modificării obiectului Contractului de prestări servicii, în sensul invocat de Supercom, i se opune atât caracterul provizoriu al Contractului de prestări servicii a cărui nelegalitate a fost afirmată în mod explicit și neechivoc de către Curtea de Apel București care, prin Sentința civilă nr. 2774/28.10.2015, a dispus încetarea acestuia prin încheierea unor noi contracte de delegare a gestiunii, urmare a derulării procedurilor de achiziție, cât și dispozițiile legale speciale privitoare la modificarea

suntințială a contractului de achiziție publică, din perspectiva prevenirii situațiilor de eludare a aplicării procedurilor concurențiale prevăzute de Legea nr. 98/2016.

nu deține un drept de exclusivitate a prestării serviciului de salubritate pe raza administrativ - teritorială a Sectorului 2 al Municipiului București, acesta fiind și motivul pentru care suprafețele nominalizate prin documentația aferentă Procedurii de atribuire nu au fost salubritate de către vână în prezent, după cum recunoaște explicit chiar Operatorul.

În motivarea cererii de suspendare a Procedurii de atribuire, Supercom invocă „privirea de încasarea unor sume de bani reprezentând contravaloarea prestațiilor aferente desfășurării activităților de salubritate și în zonele neacoperite în prezent de contractul nr. 1128/1999”.

Mai mult decât atât, sentința civilă nr. 5091/2019 din 09 iulie 2019, pronunțată de Tribunalul București, Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul nr. 6630/3/2019, nu poate fi invocată cu putere de lucru judecat în prezenta cauză având în vedere faptul că pretenția dedusă judecătii din perspectiva existenței unui drept de exclusivitate al Supercom care s-ar opune delegării ulterioare a activităților/serviciului de salubritate pe raza administrativ - teritorială a sectorului 2 al Municipiului București nu a fost dezbătută și soluționată în cauză opusă de Supercom.

Potrivit dispozițiilor art. 430 alin. (I)5 și dispozițiilor art. 431 alin. (1) din C. proc. civ.6, hotărârea judecătorească care soluționează, în integralitate sau în parte, fondul procesului sau statuează asupra unei excepții procesuale ori asupra oricărui alt incident are autoritate de lucru judecat cu privire la problema de drept delegată, astfel că nicio persoană nu poate fi chemată în judecată de două ori în aceeași calitate, temeiul aceleiași cauze și pentru același obiect.

Finalitatea autorității lucrului judecat fiind aceea de a asigura imutabilitatea verificării jurisdicționale, aceasta va funcționa din chiar momentul adoptării hotărârii.

Or, în cauza soluționată prin pronunțarea sentinței civile nr. 5091/2019 din 09 iulie 2019 nu s-a tranșat în mod definitiv problema de drept supusă dezbaterii în cauză, după cum rezultă din analiza considerentelor din care rezultă că obiectul analizei judiciare a privit exclusiv legalitatea HCLS 2 nr. 349/2018 privind taxa de habitat cu destinație specială de salubritate pentru utilizatori casnici, aferentă activității de salubritate privind gestionarea deșeurilor.

În concluzie, a solicitat menținerea Deciziei atacate prin care contestația formulată de Petent a fost respinsă ca neîntemeiată, având în vedere că aspectele de pretinsă nelegalitate invocate de Petent în argumentarea plângerii nu sunt de natură a combate conformitatea Procedurii de atribuire cu dispozițiile legale incidente.

Față argumentele expuse mai sus, plângerea formulată de Supercom împotriva Deciziei CNSC este nefondată.

Examinând legalitatea deciziei contestate, prin prisma criticilor formulate și a dispozițiilor legale, Curtea reține:

Starea de fapt, necontestată, relevă inițierea, de către autoritatea Sectorul 2 al Municipiului București a procedurii de negociere fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare pentru atribuirea contractului având ca obiect "Delegarea serviciului de salubritate a suprafețelor din domeniul public al Sectorului 2 al Municipiului București ce nu fac obiectul Contractului nr. 1128/1999". Alegerea procedurii a avut în vedere dispozițiile art. 104 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice.

Împotriva documentației s-a formulat contestație, petenta susținând, pe de o parte, că nu sunt întrunite cerințele textului legal pentru tipul de procedură ales; pe de altă parte, că prin atribuirea contractului într-o asemenea manieră s-ar încălca dreptul de exclusivitate al petentei de a presta serviciul de salubritate pe întregul teritoriu administrativ al Sectorului 2 al Municipiului București.

Contrar susținerilor petentei, Consiliul a pronunțat o soluție temeinică, respingând în mod argumentat criticile formulate

În prealabil, se reține că potrivit art. 104 - (1) Autoritatea contractantă are dreptul de a aplica procedura de negociere fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare pentru atribuirea contractelor de achiziții

Din interpretarea textului menționat, rezultă, pe de o parte, că recurgerea la procedura atribuirii directe este în principiu un drept al autorității contractante, ce implică posibilitatea de apreciere a autorității contractante asupra oportunității folosirii acestei proceduri. Acest drept de apreciere este însă drastic cenzurat de legiuitor și stabilit în condiții foarte bine precizate și strict delimitate, și anume situații în care practic autoritatea contractantă nu are, din motivele enumerate, posibilitatea obiectivă de selectare a

ofertanților. În acele situații clar determinate, autoritatea contractantă este, practic, obligată să recurgă la procedura specială a atribuirii directe.

Potrivit acestor prevederi legale (1) Autoritatea contractantă are dreptul de a aplica procedura de negociere fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare pentru atribuirea contractelor de achiziții publice/acordurilor-cadru de lucrări, de produse sau de servicii ...c) ca o măsură strict necesară; atunci când perioadele de aplicare a procedurilor de licitație deschisă, licitație restrânsă, negociere competitivă sau procedura simplificată nu pot fi respectate din motive de extremă urgență, determinate de evenimente imprevizibile și care nu se datorează sub nicio formă unei acțiuni sau inacțiuni a autorității contractante. În situații în care se impune intervenția imediată, autoritatea contractantă are dreptul de a realiza achiziția publică în paralel cu aplicarea procedurii de negociere fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare." Este evident că dispoziția legală permite autorității contractante să deroge de la aplicarea procedurilor concurențiale complexe în cazuri care se caracterizează prin extrema urgență și caracterul de neprevăzut al evenimentului generator al acestuia.

Aplicând aceste prevederi legale la circumstanțele speței, Curtea constată că autoritatea contractantă a justificat alegerea procedurii, motivele fiind redate în conținutul Strategiei de contractare nr. 46514/10.03.2013, avute în vedere și de Consiliu în justificarea soluției; astfel, s-a avut în vedere, cu precădere, că "acoperirea cu serviciul de salubritate a tuturor suprafețelor din domeniul public al Sectorului 2 reprezintă o condiție fundamentală pentru asigurarea calității și continuității serviciului, respectiv a caracterului permanent și a regimului de funcționare continuu pe întreaga arie de acoperire a sectorului"; apoi, s-a reținut că, deși contractul de salubritate nr. 1128/1999 cu operatorul de salubritate de pe raza Sectorului 2-a acoperă "arterele cuprinse în caietul desarcini, deschise circulației, accesibile în mod normal vehiculelor", la nivelul sectorului există zone care nu au fost niciodată acoperite cu serviciul de salubritate și pot reprezenta un risc de sănătate publică în special în perioadele cu temperaturi ridicate; în acest sens, s-a menționat că activitatea de salubritate stradală acoperă, potrivit contractului de servicii de salubritate și anexelor, un număr de 932 artere de circulație publică definite ca atare și identificabile prin denumire și suprafață, conform nomenclatorului stradal; însă, în realitate, suprafața care necesită a fi salubritată este mai mare decât arealul aferent căilor deschise circulației publice cuprinse în actualul contract, întrucât ea cuprinde și străzi fără nume, alei pietonale, locuri de parcare sau suprafețe anexe ale spațiilor de circulație ori de agrement care nu sunt prevăzute în contractul de servicii de salubritate aflat în derulare; toate aceste spații pe care în prezent nu se face salubritate stradală au fost prevăzute în documentația de atribuire, prin licitație deschisă, a contractului de "Delegarea prin concesiune a gestiunii serviciului de salubritate în sectorul 2 al Municipiului București", Anunț concesiune [PC1002095] publicat în data de 23.07.2022, procedură care este suspendată începând cu data de 10.01.2023, dispusă prin încheierea nr. 19/C 1/3220/04.01.2023, emisă de către CNSC; aceeași activitate fusese prevăzută anterior în documentația de atribuire, prin licitație deschisă, a contractului de "Delegarea gestiunii activității de colectare și transport a deșeurilor municipale în sectorul 2 și maturatul, spălatul, stropirea, întreținerea și dezapezirea căilor publice din sectorul 2 al municipiului București", inițiată prin Anunțul de concesiune [PC1001371] publicat în data de 30.09.2019, procedură anulată în data de 31.05.2022; mai mult, la data transmiterii invitației de participare, respectiv 10.03.202, Consiliul pronunțase deja o soluție de anulare a procedurii de atribuire, prin licitație deschisă, a contractului de "Delegarea prin concesiune a gestiunii serviciului de salubritate în sectorul 2 al Municipiului București, prin decizia nr.330/C1/3220,27/10.02.2023; în plus, s-a reținut că" volumul mare de reclamații primite din partea cetățenilor, respectiv inspecții de teren efectuate de inspectorii Primăriei Sectorului 2" confirmă faptul că la nivelul sectorului există zone care nu au fost niciodată acoperite cu serviciul de salubritate.

Pornind de la premisa că furnizarea către cetățeni a serviciului de salubritate stradală reprezintă o necesitate, toate aceste circumstanțe, care relevă și diligențele depuse de autoritatea contractantă pentru atribuirea unui nou contract de delegare a gestiunii serviciului public de salubritate la nivelul Sectorului 2, sunt de natură a justifica inițierea prezentei proceduri, având drept scop prestarea activităților primare de salubritate pe acele suprafețe care nu sunt în prezent acoperite de operatorul de salubritate și unde nu se efectuează nicio operațiune de curățenie pe domeniul public.

Mai mult, în decizia nr.330/C1/3220,27/10.02.2023 Consiliul a apreciat, în esență, că activitățile de tratare și depozitare a deșeurilor trebuie delegate în prealabil față de delegarea activității de colectare și transport; că este interzisă prestarea activităților de tratare și depozitare a deșeurilor în absența unui

contract de delegare; că este interzis ca operatorul de colectare să transporte deșeurile la instalații de tratare sau de salubritate care nu au încheiat un contract de delegare în condițiile legii;

Reținându-se că delegarea activităților de gestiune către operatori ai depozitelor de deșeurii, instalațiilor de tratare, valorificare, sortare etc. reprezintă o etapă premergătoare celei de delegare a activității de colectare și transport, așa încât organizarea procedurii pentru delegarea activității de colectare și transport a deșeurilor este condiționată de existența unor contracte de delegare a activităților de tratare, valorificare, sortare a acestora, și cum autoritatea contractantă nu a încheiat aceste contracte de delegare de gestiune cu operatori ai depozitelor de deșeurii, instalațiilor de tratare, valorificare, sortare, Consiliul a constatat imposibilitatea continuării procedurii, motiv pentru care a dispus anularea acesteia. Soluția a fost validată de Curtea de Apel prin Decizia nr. 82/22.03.2023.

Reiese, din cele menționate, că în prezent, atribuirea contractului de delegare a gestiunii serviciului de salubritate în sectorul 2 al Municipiului București nu este posibilă, în lipsa atribuirii, în prealabil, a contractelor de delegare privind operarea depozitelor de deșeurii/stațiilor de sortare/instalațiilor de tratare a deșeurilor.

Cele reținute de Consiliu (prin decizia pronunțată anterior transmiterii invitației de participare) vin să confirme, o dată în plus, situația de extremă urgență și necesitatea uzitării acestui tip de procedură, pentru a face față situației în care, cel puțin la acest moment, atribuirea contractului de delegare a gestiunii serviciului de salubritate este amânată, condiționată fiind de derularea, în prealabil, a unor proceduri pentru atribuirea contractelor de delegare a activităților de tratare, valorificare, sortare a deșeurilor.

În susținerea acestei critici, petenta se raportează la un singur aspect, cel referitor la termenele stabilite pentru procedurile concurențiale, susținând că imposibilitatea respectării acestora nu a fost dovedită. Critica nu poate conduce la modificarea soluției; analiza oportunității procedurii alese, exclusiv din perspectiva duratei termenului de depunere a ofertelor din cadrul acestei proceduri, pe lângă faptul că este ridicată pentru prima dată în fața instanței, fiind deci inadmisibilă, este și lipsită de relevanță, față de considerentele deciziei și conținutul Strategiei de contractare, în condițiile în care nu acest aspect a fundamentat decizia autorității contractante, ci complexitatea mult mai redusă a procedurii alese în raport de cea a procedurilor concurențiale. În plus, sunt ignorate celelalte împrejurări, menționate de autoritate și reținute de Consiliu, care conturează atât starea de urgență, ce reclamă necesitatea prestării serviciilor de salubritate în mod continuu, cât și diligențele depuse de autoritate, rămase fără rezultat.

Argumentul petentei, în sensul că suspendarea și anularea procedurii de atribuire prin licitație publică a serviciului de salubritate nu ar justifica per se recurgerea la Procedura de atribuire, este străină considerentelor Consiliului care a analizat motivele din documentația achiziției, invocate de către Sectorul 2 în susținerea necesității inițierii Procedurii de atribuire, din perspectiva condițiilor restrictive impuse de dispozițiile legale invocate ca temei legal de către autoritatea contractantă, concluzionând că "autoritatea contractantă a prezentat motive evidente"; Împrejurarea suspendării și, ulterior, a anulării procedurii de atribuire prin licitație publică a serviciului de salubritate a fost menționat ca argument, în plus, de natură a susține decizia autorității contractante.

În ceea ce privește durata stabilită, petenta pleacă de la ipoteza eronată că aceasta ar fi de 4 ani, ipoteză ce nu-și găsește fundament în documentația de atribuire în care se prevede expres că "serviciul de salubritate se va delega pentru suprafețele din domeniu public al Sectorul 2 al Municipiului București care nu fac obiectul contractului 1128/1999, **până la data începerii unui nou contract de delegare** atribuit în condițiile legii pentru întreaga arie teritorială a Sectorului 2 al Municipiului București". Deci, durata contractului este limitată în timp, cel târziu până la finalizarea procedurii de concesiune, și întrucât acest moment nu poate fi nici stabilit în mod cert și nici nu depinde exclusiv de autoritatea contractantă, a fost necesară includerea în documentație a posibilității de prelungire a efectelor contractului.

În împrejurările expuse, având în vedere că anvergura procedurii necesar a fi organizate conform Legii 100/2016 implică mai mult timp pentru implementare, Curtea constată că în mod justificat a apreciat autoritatea contractantă că se impune atribuirea de urgență a unui contract de servicii, care să asigure gestionarea situației de urgență, exclusiv până la finalizarea procedurii de atribuire a contractului de concesiune, motiv pentru care critica ce vizează tipul de procedură aleasă, este nefondată.

Referitor la cea de-a doua critică, susține petenta că prin inițierea prezentei proceduri se încalcă dreptul de exclusivitate al acesteia de a presta serviciul de salubritate pe întregul teritoriu administrativ al Sectorului 2 al Municipiului București.

Din argumentele prezentate, reiese că petenta se prevalează de existența contractului nr. 1128/1999 încheiat între și Primăria Municipiului București, prin care părțile au convenit cu privire la prestarea unor activități specifice serviciului de salubritate pe raza teritorial - administrativă a Sectorului 2 al Municipiului București, printre care și activitatea de curățare a căilor publice.

Fără a-și propune să verifice care este domeniul activităților achiziționate prin respectivul contract și aria teritorială stabilită de părți pentru prestarea activităților, întrucât excede prezentei cauze, Curtea constată totuși că procedura de negociere inițiată de autoritatea contractantă are în vedere atribuirea contractului de concesiune de servicii având ca obiect "Delegarea serviciului de salubritate a suprafețelor din domeniul public al Sectorului 2 al Municipiului București **ce nu fac obiectul Contractului nr. 1128/1999**", având cod CPV 90611000-3 – Servicii de curățenie stradală.

În mod similar, în Strategia de contractare, în justificarea necesității și oportunității investiției, s-a precizat " În vederea desfășurării activității de măturat și întreținerea curățeniei, în condițiile legii, **pe suprafețele nesalubrite** în prezent de pe raza Sectorului 2 al Municipiului București **și care nu fac obiectul contractului nr. 1128/1999**, este necesară identificarea unor operatori economici care sa presteze serviciile respective.

Contractul, având ca obiect activitatea de salubritate stradală pentru suprafețele din domeniul public al Sectorului 2 al Municipiului București ce nu fac obiectul Contractului nr. 1128/1999, se desfășoară în scopul menținerii în permanență a domeniului public în stare de curățenie, cu rol de îmbunătățire atât a calității vieții, cât și cea a mediului, și care să corespundă din punct de vedere al protecției mediului cu cerințele legislației naționale și europene, să fie eficient economic și suportabil de către populație(..)".

Reiese în mod clar din cele precizate că, în prezenta procedură, sunt avute în vedere acele suprafețe nesalubrite pentru care nu au fost achiziționate activități specifice serviciului de salubritate conform contractului din 1999; or, de vreme ce petenta se prevalează de drepturile ce decurg din contractul 1128/1999 iar prezenta procedură vizează alte suprafețe decât cele vizate de contract, este evident că aria teritorială avută în vedere pentru prezenta procedură este complet diferită de cea stabilită prin contract, cum de altfel reiese și din conținutul documentației.

În realitate, petenta invocă o pretinsă lipsă de obiect a prezentei proceduri, susținând că contractul din 1999 i-ar conferi dreptul exclusiv de a presta serviciul de salubritate pe întregul teritoriu administrativ al Sectorului 2 al Municipiului București.

Afirmația este eronată;

În primul rând, dispozițiile contractuale au stabilit foarte clar serviciile achiziționate și aria teritorială a prestării acestora, Astfel, art. 5 alin. (1) din contract, avea următorul cuprins: "(1) PRESTATORUL efectuează prestația serviciului pe întregul teritoriu al sectorului 2 al municipiului București, pentru care este autorizat.(2) Curățirea căilor publice și deszăpezirea se efectuează pe arterele **cuprinse în anexa la Caietul de Sarcini**, deschise circulației, accesibile în mod normal autovehiculelor, urmând regulile Codului Rutier".

Actul adițional nr. 62/2018 nu poate fi interpretat în sensul dorit de petentă, respectiv ca o modificare a obiectului Contractului, atâta timp cât niciunde în cuprinsul acestuia nu se menționează expres nici modificarea obiectului și nici renunțarea la anumite înscrisuri ale documentației (în speță anexele la Caietul de sarcini);

În plus, ar trebui analizat în ce măsură dispozițiile legale în vigoare la accl moment permiteau o astfel de modificare, cu atât mai mult a unui contract a cărui nelegalitate a fost definitiv stabilită; oricum, caracterul provizoriu al contractului, pentru care s-a permis existența în continuare doar pentru a se asigura protecția sănătății populației și a mediului înconjurător, și numai până încheierea noilor contracte de delegare a gestiunii, urmare a derulării procedurilor de achiziție reglementate de Legea 51/2006 și 101/2006, nu permitea o astfel de modificare.

Dispozițiile art. 20 alin. 2 lit. e) din Legea nr. 101/2006 nu-i pot susține afirmația, în condițiile în care se referă la "exclusivitatea prestării serviciului de salubritate pe raza unităților administrativ-teritoriale, acordată fie în baza hotărârii de dare în administrare, fie în baza hotărârii de atribuire și a contractului de delegare a gestiunii"; or, petenta nu este titular al unui drept de concesiune a serviciului de salubritate pe raza administrativ - teritorială a Sectorului 2 al Municipiului București, ci doar al dreptului de a presta servicii de salubritate, strict delimitate prin Contractul de prestări servicii, parte integrantă a acestuia fiind și Caietul de sarcini al procedurii de achiziție publică de servicii.

Nu în ultimul rând, existența unor zone ale Sectorului 2 neacoperite de contractul 1128/1999 este recunoscută de petentă în cuprinsul cererii de suspendare a Procedurii de atribuire, în care se invocă "privarea de încasarea unor sume de bani reprezentând contravaloarea prestațiilor aferente desfășurării activităților de salubritate și în zonele neacoperite în prezent de contractul nr. 1128/1999". Sentința civilă nr. 5091/2019 din 09 iulie 2019 invocată de petentă nu poate fi considerată relevantă pentru aspectul în discuție, existența unui drept de exclusivitate al care s-ar opune delegării ulterioare a activităților/serviciului de salubritate pe raza administrativ - teritorială a sectorului 2 al Municipiului București.

Așa încât, față de cele reținute, constatând legalitatea deciziei pronunțate de Consiliu, Curtea urmează a respinge plângerea, ca nefondată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE**

Respinge plângerea formulată de petenta _____ cu sediul în _____, împotriva Deciziei nr. 722/C6/670/30.03.2023 emisă de către Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor, în contradictoriu cu intimat **SECTORUL 2 AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI**, ca nefondată.

Definitivă.

Pronunțată azi, 27 aprilie, prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei instanței.

Presedinte,

Judecător,

Judecător,

Grefier,

S-a anulat chitanța/foaia de vărsământ Nr. /

..... în sumă de lei

GREFIER ȘEF, _____

Red. ind. C.E.L./ 04.05.2023/2ex

....., 02.05.2023

Comunicat 2 ex

**ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A X-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV
ȘI FISCAL ȘI ACHIZIȚII PUBLICE**

Prezenta copie, fiind conformă cu originalul aflat

în dosarul acestei instanțe Nr. 2477/22.02.23

se legalizează de noi.

GREFIER ȘEF,

Definitivă